

Zlata plaketa mesta Tržič naši tovarni

Družbenopolitični zbor skupščine občine Tržič je za občinski praznik 5. avgust podelili eno zlato, dve srebrni in tri bronaste plakete mesta. Naša tovarna je prejela za izredne dosežke na gospodarskem področju zlato plaketo mesta, srebrni sta dobili TVD Partizan Tržič in Gasilsko društvo Tržič, bronaste pa nekateri zelo zaslužni občani Tržiča.

Božidar Meglič

V majhni obrtni delavnici ni potrebno niti sklicati sestanka, da bi seznanili delavce z vsem kar se dogaja in zadeva njihov interes, kajti pogovorijo se lahko mimogrede med delom. Tudi njihovi medsebojni odnosi so lahko zelo dobri, saj se med sabo zelo dobro poznajo. Kako pa seznaniti delavce v dvatisoč petsto članskem kolektivu o vsem, kar se dogaja predvsem v podjetju in zadeva njihov interes? Najprej lahko ugotovimo, da preprostega odgovora ni. Kdor poizkuša najti ustrezne rešitve, mora upoštevati vse posebnosti tako velikega kolektiva. Teh posebnosti pa gotovo ni malo. Že vsak poizkus razčlenitve teh posebnosti bi bil nepopoln ali preveč načelen. Tako bomo lahko kmalu ugotovili, da absolutne rešitve ni in da se lahko njej bolj ali manj približamo. In mi se želimo približati čimbolj. Sama želja pa je premalo, tudi storiti moramo kaj. Kaj smo že storili? Pravzaprav zelo veliko, uspeli smo že zelo dobro, organizirati po-

slovni proces in urediti medsebojne odnose. Samoupravni organi aktivno spremljajo vsa ta dogajanja in več ali manj tudi družbenopolitične organizacije. Občasno se sestanejo delavci po posameznih enotah in se seznanjajo z življenjem in delom celotne delovne skupnosti in še posebej v njihovi delovni enoti. Izdajamo mesečno glasilo in tedenska obvestila, imamo oglasne deske in razglasno postajo (ozvočenje). Že nekaj let je tudi organizirana služba za obveščanje. Vse lepo in prav. In vendar ni sestanka, na katerem ne bi jadikovali o pomanjkljivi obveščenosti. Spoznali smo, da je za upravljanje podjetja potrebna poleg znanja in živega interesa tudi obveščenost. Še več, vemo, da moramo biti obveščeni in da je pravica do obveščenosti zakonjena v zakonu o javnem obveščanju SR Slovenije sprejetem 14. februarja letos (Ur. l. SRS št. 7). Redkokdo pa se zaveda, da nima samo pravice do obveščenosti, ampak da ima tudi svobodo in dolžnost obveščati. To pome-

ni, da lahko vsakdo obvesti na kot pravimo tovarniško običajen način kogarkoli in da moramo v nekaterih primerih obveščati vse ostale delavce o svojih spoznanjih in doganjnih. Nihče ne more in ne sme imeti monopola nad posameznimi informacijami, to še posebej velja za nekatere strokovne službe. Včasih gre tudi za vprašanje poslovne tajnosti. Vsako našo prednost moramo varovati pred komerkoli, ki bi jo hotel izkoristiti, ne smemo pa se izgovarjati, da je vse poslovna tajna in monopolizirati informacije.

Pred nami je ustanovitev več temeljnih organizacij združenega dela v podjetju, kar naj bi pomenilo tako poglobitev samoupravnih odnosov, kot še smotrnejše gospodarjenje. In prav ta čas menim, da lahko storimo bistveni korak naprej v sistemu našega obveščanja. Kako?

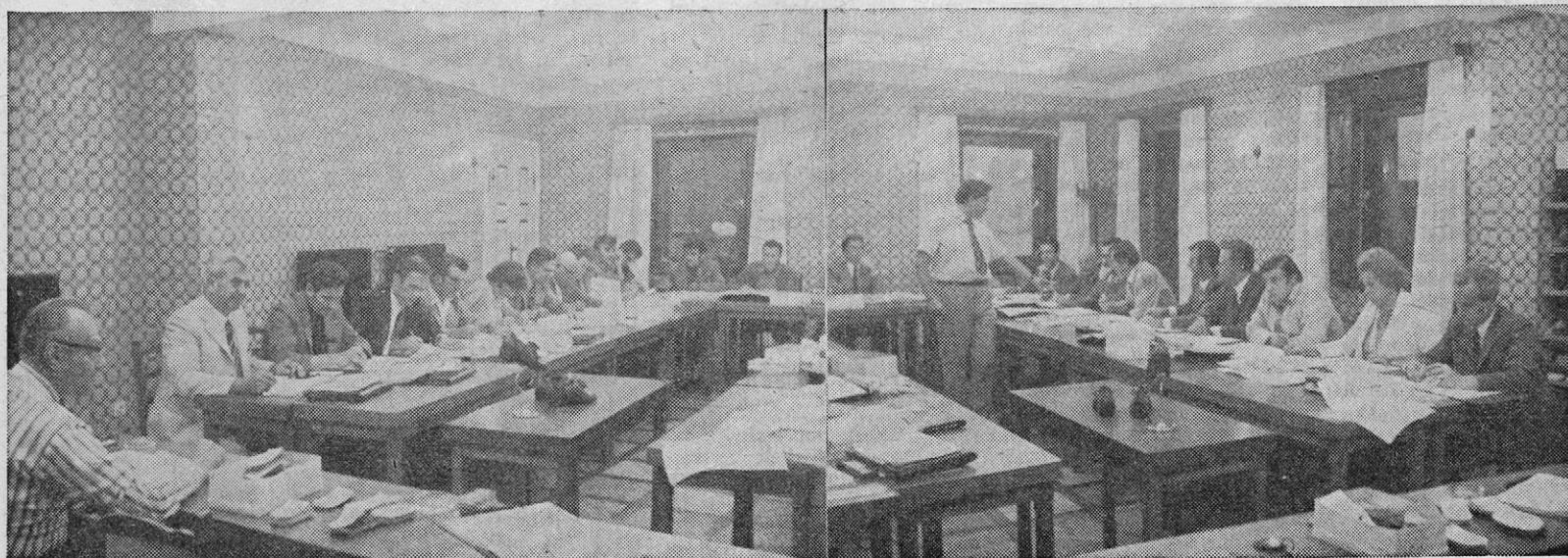
Za celoten sistem javnega obveščanja v podjetju bi morala skrbeti celotna delovna skupnost preko neposredno volje-

nih predstavnikov posameznih TOZD-ov in predstavnikov družbenih političnih organizacij v podjetju. Ta organ bi lahko imenovali svet za obveščanje. S tem bi podružabili naš sistem obveščanja. Sistem obveščanja bi bilo potrebno tudi uzakoniti s pravilnikom. Za kritje vseh stroškov v zvezi z obveščanjem v podjetju bi moral pristojni organ upravljanja vsako leto v naprej odobriti za to potrebna materialna in finančna sredstva.

To bi bila bistvena novost v sistemu obveščanja v našem kolektivu in je gotovo vredna premisleka. Kako bi bolj natančno deloval sistem obveščanja, bi opredilili v samem pravilniku.

K pisanju tega prispevka me je vodila ne samo želja po izboljšanju sistema obveščanja, ampak sem hotel vzpodbuditi tudi druge člane našega kolektiva, da na tak ali podoben način dajo konkretne predloge k našim skupnim prizadevanjem za poglobitev samoupravljanja.

Božidar Meglič

Pričela se bo bazenska konferenca (berite na drugi strani)

Pričetek bazenske konference

V hotelu Bor v Predvdvoru se bo v teh dneh izmenjalo pet skupin naših poslovođij. Kot običajno so se najprej zbrali poslovođje I. kategorije, katere sem obiskal pri delu. Zbralo se je vseh 20 poslovođij in tri poslovođkinje, kar je gotovo odraz velike pomembnosti konference. Prisotstvoval sem pri popoldanskem delu tretjega delovnega dne in spletel pogovor z nekaterimi poslovođji in voditelja konferenca o njihovem delu na konferenci.

KARLO RUZELA, poslovođja Banja Luka: »Kar eden pameten naroči, lahko sto neumnih prodaja. Hočem reči, da je tisto kar naročiš najvažnejše. Če naročiš dobro, prodaja že steče. Od moških modelov bosta gotovo iskana artikla Brane in Rafko ter nekateri modeli Limke iz Prijepolja, zaradi njihove sorazmerne nizke cene.«

MIJO FERKO, poslovođja Zagreb II: »Nov način naročanja bi moral uvesti že prej. Sedaj naročaš veliko lažje, čeprav je odgovornost veliko večja. Pred konferenco sem se dobro pripravil, kot verjetno večina mojih kolegov in še posebno koristno sem sodeloval s poslovođjem Zagreb I Marjanom Horvatičem.

Svoj stol sem premaknil na drugi konec omizja in vprašal najprej Janeza Zaleta, poslovođja Ljubljane III in nato še Atanasijev Naunovića, poslovođjo Beograda II, kako naročata in kako ugotovita kaj se bo najbolje prodajalo.

JANEZ ZALETEL: »V vsaki naši kolekciji je 80 odstotkov povsem novih modelov in to je dovolj zgovorna priča, da odločitve niso lahke, da ne govorim o dovolj veliki konkurenci v naši branži. Odločam se predvsem na podlagi izkušenj iz preteklih sezon, ki vedno nekoliko nakazujejo pot za bodočo modo. Tekoče spremljam modne tendence za prihodnje in skušam ugotoviti, kaj bi v Ljubljani lahko prodajali. Pri izbiri modelov moram paziti tudi na ceno, kajti malokdo si lahko privoščji več modelov za eno sezono po obstoječih cenah. Z izborom novih modelov skušam prepričati, da bi naročil modele, ki so podobni onim v skladišču.

ATANASIJEV NAUNOVIĆ: »Kje dobim inspiracije? Predvsem zasledujem modo in to ne samo obutve, ampak vse obleke, saj se bodo morali čevlji prilagajati puloverjem, krilom, hlačam itd. Veliko potujem. Vsako leto obiščem več tujih držav in zasledujem modne novosti. Beograjsko tržišče stopa povsem v korak z visoko zahodnoevropsko modo. Najtežje pa je točno ugotoviti, katera izmed modnih smeri bo prevladala oziroma po kateri obutvi bodo segli potrošniki.«

Za kratek pogovor sem poslal še Josipa Skalarja in di-

rektorja prodajnega sektorja Milana Jazbeca, ki vodita konferenco.

JOSIP SKALAR: »Z novim načinom naročanja smo dosegli velik efekt. Poslovođje se na bazensko konferenco še bolje pripravi kot prejšnja leta, ker vedo, da za svoje naročilo vsak za sebe odgovarja. Zato so tudi pri naročanju zelo previdni in pazljivi. Upam, da bodo tako zmanjšane previsoke zaloge v naših poslovalnicah. V prvih dneh smo prvotno kolekcijo nekaj manj kot 400 modelov zožili na okrog 200 modelov, ki se bodo verjetno najbolje prodajali. Zožili smo število otroških modelov, ker je še dovolj zaloge iz prejšnje sezone. Pri ženskih modelih prevladujeta rumena in zelena barva, še posebej pa smo pripravili ne-

kaj, po mojem mnenju, izredno uspešnih modelov za starejše ženske, ki zahtevajo predvsem mehke materiale za udobnost čevlja.«

MILAN JAZBEC: »Letos je kupna moč naših potrošnikov padla in je veliko težje prodajati kot prejšnja leta, vseeno pa upam, da bo šlo, ker so modeli dokaj uspešni. Tarejo nas velike zaloge obutve, tako da so poslovođje zelo skromni pri naročanju. Najtežje bo pri naročanju ženskih modelov.«

Še sem se pomenkoval z ostalimi poslovođji, ki so nasproti prejšnjim letom pohvalili delovne pogoje. Vsaj so si bili edini, da je nov način naročanja ustrežnejši in v upanju, da se bo nova kolekcija dobro prodajala.

Božidar Meglič

Z delavskega sveta

Prvo zasedanje delavskega sveta po kolektivnem dopustu je imelo zelo obsežen dnevni red.

Najprej je glavni direktor, kot običajno poročal o izvrševanju sklepov prejšnjega zasedanja delavskega sveta, ki se v celoti izvajajo. Odgovorov oziroma vprašanj ni bilo. O poslovanju podjetja v prvih sedmih mesecih in o pregledu bilance firme Afis je poročal direktor finačnega sektorja Janez Kališnik. Oporočil je predvsem na nekaj najbistvenejših značilnostih. Za poslovanje v prvih sedmih mesecih je dejal, da smo z rezultati v splošnem zadovoljni, edinole naša likvidnost se je zaradi povečanja zalog in inflacije bistveno poslabšala. Zato smo že ukrepali, da se stanje popravi in delavski svet je soglasno sprejel vse predlagane ukrepe.

Značilno za to obdobje je, da proizvodnja čevljev tvori samo polovico celotnega dohodka tovarne.

Največjo pozornost bo v bodoče posvetiti izpolnjevanju plana sicer njegova neizvršitev vpliva na vsa ostala dogajanja. Delavski svet je sklenil, da se dobiček firme Afis, ki nam pripada zaradi naših vloženih sredstev v to firmo prenese v Jugoslavijo in da se posveti največjo pozornost zmanjšanju defekta, ki je na zahodnem trgu v letošnjem letu dosegel 7,45 %, kar pa je odločno preveč, zato bo potrebno uvesti sistem, ki bo še bolj stimuliral dobro delo. Tudi za transport bo potrebno bolj poskrbeti posebno pri embalaranju.

Potrdili so tudi spremembe samoupravnega sporazuma o merilih za delitev dohodka in osebnih dohodkov.

Brez pripomb je bil sprejet delovni koledar za prihodnje leto. (Opozarjamo vse, da bo leta izšel kot posebna priloga v Čevljarjevih obvestil še ta mesec.)

Članj delavskega sveta so sprejeli sklep, da se zaradi ukinitve davka za republiko povečajo netto osebni dohodki za 0,76 % kar predvideva 91. člen POD in obenem sprejeli informacijo, da je bil namesto tega davka uveden nov davek, ki pa se ne plačuje od OD pač pa od dohodka podjetja.

Na zasedanju je bila sprejeta obveznost, da se krije del stroškov enoletne politične šole, ki se jo bodo udeležili trije naši občani.

Sklenjeno je bilo tudi, da se konverira 20 milijonov kredita v 25 letih oziroma v 10 letih po 4 % oziroma 11 %.

Zaradi iztrošenosti strojev in zastarele tehnologije, se bo ukinila delovna enota 528. Delavski svet je sprejel sklep, da se prešivalke presele v odelek 512, kjer bodo nekaj časa kot svoja grupa, potem pa se bodo razformirale ali pa ostala svoja grupa. Ostali delavci pa naj bi okrepili delovne enote v montažnih oddelkih in poliuretanu.

Stanku Pongeršiču je delavski svet odobril še 2 dni dopusta na osnovi vloge.

Na koncu pa je delavski svet sprejel sklep, da se ukrene vse potrebno za pridobitev nove poslovalnice v Čakovcu, kjer bo podoben sistem prodaje kot v Globusu.

Božidar Meglič

Izlet mladih v Zeltvegu

V organizaciji mladinskega aktiva je skupina mladih iz naše tovarne obiskala svetovno znane avtomobilske dirke formula I v Zeltvegu. To je bilo čudovito doživetje in če bo zanimanje mladih tudi v prihodnje, bomo še organizirali podobne izlete.

Na šušarski nedelji se je kar trlo ljudi, trgovci in gostinci pa so si meli roke.

Šušarska nedelja

Šušarska nedelja se bo kmalu spremenila v šušarski teden, kajti prireditve v okviru 5. šušarske nedelje so se pričele že v petek.

Ne preveč posrečeni plakati so za petek naznanjali najprej promenadni koncert tržiškega pihalnega orkestra. Iz dobro obveščenih krogov pa smo zvedeli, da so bili godbeniki na ta dan v Poreču. Ker je bil še čas, do otvoritve razstave naših modelov obutve so si nekateri obiskovalci z zanimanjem ogledali ptice, ki so bile razstavljene v spodnjem delu paviljona NOB. Nehote se je vsililo vprašanje če je bila ptičja razstava za ta čas najbolj primerna, čeprav ne moremo mimo dejstva, da je vsak stari čevljarški mojster imel v delavnici kletko s ptičem.

Nekaj minut čez osemnajsto je vse navzoče pozdravil pomočnik glavnega direktorja Janez Bedina, ki je menil, da občinstvu ni potrebna posebna predstavitev naše tovarne, saj je bila večina izmed njih iz našega kolektiva, zato je po uvodnem pozdravu takoj prerezal trak in s tem odprl razstavo naše obutve v paviljonu NOB. Naši aranžerji so spet dokazali, da znajo v rekordnem času pripraviti dobro razstavo. Po razstavi smo si lahko ogledali modno revijo, ki jo je pripravilo trgovsko podjetje Murka iz Lesc. Slaba razsvetljava in ozvočenje sta pozornost občinstva preusmerila od modelov obutve na manekenke, ki so bile sicer prikupne, vendar amaterke v vseh pogledih. Modna revija se je ponavljala še v soboto in nedeljo.

Kljub napovedim o rekordnem obisku za nedeljo nihče ni pričakoval tako veliko obiskovalcev. Prihajali so od vsepovsod in že v zgodnjih urah

preplavili Tržič. Obisk se je pozneje še stopnjeval, zadnji obiskovalci pa so odšli pozno ponoči. Najbolj se je bilo bati množice avtomobilov. Vendar so bili vozniki zelo disciplinirani in na postaji milice so nam povedali, da ni prišlo niti do ene same praske.

Stojnice na Trgu svobode so imele svoje običajne pozicije. Letos smo videli tudi stojnice Jadran in Jelena iz Tolmina. Promet je bil dober, a žal nismo zbrali vseh številčk do zaključka redakcije, vsekakor pa je bil večji kot lani, saj se je prodajalo tudi popoldne. Pa ne samo trgovci tudi gostinci so se zelo pohvalili z prometom.

V dopoldanskih urah smo srečali pobudnika šušarske nedelje prof. Josipa Rakovca, ki je bil zelo zadovoljen, da nam tudi tokrat ni ponagajalo slabo vreme. Povedal je, da ko so se pred petimi leti odločali za datum, da je predlagal prvo nedeljo v septembru, ker je takrat po izročilu naših prednikov bilo vedno lepo vreme.

Popoldanski obiskovalci so na Trgu svobode zaman pričakovali povorko starih čevljarjev in narodnih noš, kajti povorka je krenila samo po Cankarjevi cesti in cesti JLA.

»Velika šušarska veselica«, se je iz popoldanskih ur zavlekla v noč.

Pa še to. Nekaj najzanimivejših fotografij o šušarski nedelji bomo priobčili v naslednji številki Čevljarja, ker v tej številki tega nismo mogli. Mogoče bo kak bralec posredoval tudi svoje vtise o šušarski nedelji, katere bomo radi objavili. Gotovo se še vsi spominjate zapisa tovariša Ivnika z naslovom: »Kako smo Tržičani Sv. Krišpina slavili.«

Božidar Meglič

Novi prostori za orodjarno

V obratu za pripravo in predelavo poliuretanskih pen je zelo pomembno, da so vsa orodja za vliivanje podplatov iz platojev pravočasno pripravljena in dovolj kvalitetno izdelana. V začetku smo vsa orodja uvozili iz Italije, visoka cena, zamude pri dobavnih rokih in včasih tudi nesolidna izdelava, so narekovali, da izdelamo orodje doma. Tega pa ni moč storiti čez noč, nasprotno, zato je potrebno veliko časa, pa tudi brez sredstev ne gre. Najtežje je prav gotovo z ustreznim kadrom, ki mora najprej dobiti izkušnje, šele nato se lahko od njega zahteva izpolnitev določenih nalog.

O samih začetkih orodjarne v obratu za pripravo in predelavo poliuretanskih pen mi je pripovedoval mojster v orodjarni Janez Knific: »Ko se je obrat šele odpiral, sem prišel iz mehanične delavnice z nalogo, da pomagam pri reševanju začetnih težav, ki so nastopale pri urejanju za nas precej nove proizvodnje. Delo je steklo in vse bolj smo bili prepričani, da lahko sami v

Peke ne samo popravljamo nekatera slaba italijanska orodja, temveč, da ga izdelamo v celoti sami. Tako nam je sedaj uspelo napraviti vsa orodja za platoje, za podplate pa jih moramo še vedno uvoziti iz Italije. V prihodnosti upamo, da bomo z desetimi novimi učenci, ki bodo čez tri leta postali orodjarji dobili dovolj strokovno usposobljenih ljudi, da bomo izdelali

sami vsa orodja. Mogoče bomo storili še korak ali dva dalje in pričeli delati orodja tudi za druge tovarne čevljev ali celo orodje za najbolj konjunkturne izdelke, ki bodo iz poliuretanskih pen.«

Te misli je Janez Knific pripovedoval z velikim zanosom. Resnično so to zelo pomembne stvari in bomo o orodjarini še govorili in pisali.

Božidar Meglič

V novi orodjarni

Ekskurzija mladih Trboveljčank

Na pobudo posameznih mladink, ki še niso videle proizvodni proces v matični tovarni je mladinski aktiv našega trboveljskega obrata organiziral ekskurzijo v Tržič.

Okrog štirideset mladink je bilo presenečeno, ko jih naš vratar kljub zagotovitvi, da so to naši delavci iz Trbovelj, ni nekaj časa spustil mimo vhodne rampe. Pa se je čez čas vse uredilo. Prišli so štirje vodiči iz tehničnega sektorja, ki so po različnih poteh razkazali našim mladinkam ves proizvodni proces. Nekatere mladinke kar niso moge verjeti, koliko različnih operacij je potrebno napraviti, da nastane čevlji.

Po ogledu je bil s pomočjo aktivna matične tovarne organiziran razgovor z vodstvom tovarne. Pomočnik glavnega direktorja Janez Bedina je zelo preprosto in razumljivo orisal sedanji gospodarski trenutek naše tovarne. Tehnični direktor Jože Gros pa ga je še dopolnil z besedami o proizvodnji, kjer posebno mladi zavzemajo še kako pomembno mesto.

Po dobrem kosilu v tovarniški menzi so mladinke iz Trbovelj odšle na Zbiljsko jezero. (na sliki: v ERC)

Božidar Meglič

Pogovor z Zvonko Žagar

Na majski mladinski konferenci v Trbovljah so za predsednico izvolili Zvonko Žagar, ki pa je že prejšnje leto bila med glavnimi pobudniki vseh mladinskih akcij, lahko bi zapisali, da je bila nevoljeni predsednik. Končala je srednjo ekonomsko šolo in dela kot obračunovalka.

Na vaši prvi mladinski konferenci v maju je bila precej živahna razprava in razgrnjeni so bili različni problemi. Ali je konferenca dala željene rezultate predvsem v vaših medsebojnih odnosih?

Kakšnih bistvenih premikov ni bilo opaziti. Kritika o delu sveta delovne enote predvsem pa njenega predsednika, ki sem jo dala v svojem poročilu na konferenci, ni vplivala tako kot smo mladi želeli. Želeli smo predvsem aktivirati delo sveta delovne enote in njenega predsednika, ne pa kot so si neka-

teri napačno razlagali, samo brezplodno kritizirati. Tudi s problemom odsotnosti posameznih mladincev na mladinske akcije ni nič boljše. Se vedno so nekateri mladinci nezamenljivi na delovnem mestu.

Kaj pa je bilo v času po konferenci vendarle storjeno?

Najprej moram povedati, da ta čas ni bil najbolj primeren za politično delo, ki je zastalo tako v našem aktivu kot vseh organizacijah v našem kolektivu. To je pač čas dopusta. Ni pa zavladalo popolno mrtvilo. Naš mladinec Branko Sapač se je udeležil zvezne mladinske akcije pri graditvi železniške proge Beograd-Bor, šest mladink se je udeležilo pohoda po poteh Kokrškega odreda, štirideset mladincev in mladink nas je obiskalo matično tovarno, kjer smo si z zanimanjem ogledali proizvodni proces in se udeležili pogovora s predstavniki vodstva podjetja. V kratkem pa bomo organizirali sestanek z mladinkami, ki ne dosegajo norme in skupaj z njimi bomo skušali najti ustrezno pot za izboljšanje rezultatov njihovega dela.

Kako je z izgradnjo odbojarskega igrišča?

Še vedno imamo samo zakoličen travnik. Mogoče smo preveč zaletavi. Najprej hočemo zgraditi igrišče in vsepovsod govorimo samo o tem, potem pa ni nobenega, da bi prišel od besede k dejanjem. Vseeno upam, da ga bomo zgradili s pomočjo sindikalne organizacije in organizacije zveze komuniztov.

Kakšni so vaši stiki z drugimi aktivimi ZM in občinsko konferenco ZM v Trbovljah?

Stiki z aktivom matičnega podjetja so prešibki. Premalo je obojestranskih obiskov, kajti telefonske zveze, teleks in pismo za take stike niso najprimernejši. Tako lahko zaradi premajhnega medsebojnega poznavanja pride do »kratkih stikov« kot je bil to primer pri razdeljevanju dotacije.

Pogovarjamo se z aktivom Strojne tovarne v Trbovljah za navezavo tesnejših stikov.

Z občinsko konferenco ZM v Trbovljah imamo zelo dobro povezavo, saj je naš sekretar Andrejašič Silvo član predsedstva, poleg tega pa povabijo tudi mene kot predsednika aktivna na njihove sestanke. V zadnjem času so naše mladinke uspešno sodelovale v akciji občinske konference za ureditev trim steze na Podmeji in so zato porabile celo svoj dopust.

Kaj pa je po vašem vzrok, da mladinska organizacija pri vas ni še uspešnejša?

Mislím, da nekaterim dekletom v obratu še vedno ni jasno, da moramo me v pisarni prav tako delati kot one, včasih celo več in da nismo v ničemer privilegirani. Včasih govore o nas, kot da smo neke izjeme in nedostopne, verjemite pa mi, da to ni res, in da se nasprotno skušamo me v obračunski pisarni približati našim sovrstnicam in sodelavkam. Zato bi bilo mogoče bolje, če bi bila predsednica na delovnem mestu za strojem.

Božidar Meglič

Zvonka Žagar

Prospekt jesensko-zimske kolekcije

»Tako zgodaj še ni izšel«, so mi zatrtili v propagandnem oddelku. Tudi tokrat smo ga tiskali v 100.000 izvodih v Gorenjskem tisku v Kranju. Oblikovno se ne razlikuje dosti od prospekta, ki je bil izdan spomladi za spomladansko poletno kolekcijo obutve, razen platnic. Pestre barve spomladansko-poletnih modelov in različno barvno ozadje so zamenjali bolj barvno umirjeni modeli in s tem skladno umirjeno ozadje, ki z različnimi otenki rdeče barve vzbuja občutek toplote. Malo motijo različne velikosti čevljev v prospektu in lahko se bo zgodilo, da bo bralec (kupec) zamenjal ženske čevlje za otroške (na srednji strani DITA). Srebrni zunanji stran platnic obljublja svečanost, rešitev naslovne strani pa spominja na naš stari zaščitni znak. Notranji stran platnic prikazuje panoramo naše tovarne in izdelavo zgornjih delov 512. Ta dva posnetka smo že videli v jubilejnim Čevljarju, le da sta v prospektu tiskana samo v modri in rdeči barvi.

V prihodnjem prospektu lahko pričakujemo bistveno drugačno obliko, saj bi taka standardna pričela dolgočasi. To pa bo velika naloga našega sicer okrepjenega propagandnega oddelka.

Božidar Meglič

Prenovljena poslovalnica v Zadru

Vsako potovanje mi pome- ni negotovost in neko prič- kovanje neslutnih dogajanj. Močno sem začel dvomiti, da bo tistega dne avtobus odpe- ljaj z ljubljanske postaje proti Zadru, čeprav sem si že popoldne kupil rezervacijo, kajti bilo je že četrte ure čez napovedano uro odhoda avto- busa, jaz pa sem sam stal v spokojni noči pred avtobus- nim postajališčem številka trinajst. Končno se je od ne- kod pricincal star avtobus za — v Zadar. Dokaj hitro smo rezali ovinke in po sedmih urah prispeli v Zadar. Zame je bilo to še uro prezgodaj, kajti poslovalnica v Zadru se odpre ob pol osmih.

Odšel sem na Narodni trg, ki je glavni trg v Zadru in kjer je tudi naša poslovalni- ca. Vsedel sem se na vrt re- stavracije s pogledom proti poslovalnici. Nekaj minut pred pol osmo se je zbrala pred poslovalnico gruča lju- di. Potihem sem se jezil, kje hodi poslovodja, da ga mora- jo stranke čakati, pa so se tisti trenutek vrata posloval- nice odprla. Pohitel sem v poslovalnico in v njej spoz- nal, da je bila gruča ljudi pred poslovalnico zadrski kolektiv. Poslovodja Pave Suško me je predstavil svo- jim sodelavkam in sodelav- cem, nato pa sva odšla po lesenih stopnicah v njegovo pisarno. Nisem ovinkaril: »Kako ste zadovoljni z adap- tacija?« Kot iz topa mi je odgovoril: »Adaptacija ni iz- polnila mojih pričakovanj. Ze med adaptacijo sem dajal svoje pripombe in nekatere so tudi upoštevali, ni pa po- slovalnica taka kot sem pri- čakoval, da bo. Njeni lepoti nimam dosti očitati, s funk- cionalnostjo poslovalnice pa nikakor ne morem biti zado- voljen. Sami pogledajte in se prepričajte. Šestdeset starih milijonov bi lahko bolje iz- koristili.«

Razkazal mi je poslovalni- co. Takoj sem opazil, da je prehod iz dela, kjer prodaja- jo žensko obutev do skladi- šča zelo ozek, kar povzroča precejšnje težave pri hitri strežbi v veliki gneči. Ko je poslovodja prižgal vsa svet- lobna telesa, ki so še ostala priklopljena (nekaj šopov svetilk so morali zaradi preobremenjenosti napeljave sploh izključiti), mi je postalo toplo, kot da bi me božali

darle odprli 16. junija. Na otvoritvi je govoril kar sam, iz naše tovarne pa je otvo- ritvi prisostvoval samo šef biroja za projektiranje inženir Maks Sedej. Predvidoma naj bi otvoritvi prisostvovala tudi glavni direktor Jože Dolenc in direktor splošnega sektorja Slavko Hvalica, pa žal v času njunega prihoda poslovalnica ni bila še povsem gotova. Tudi aranžer- jem se ni godilo nič bolje,

mo, zelo uspešen. Po poklicu je sicer visokokvalificiran čevlar in zato manjše defek- te kar sam popravi, a trgo- vska žilica mu ni dala, da se ne bi pričel ukvarjati s trgo- vino, kjer je prav tako postal visokokvalificiran delavec. Kot sam pravi, se je težko odločil za prestop in bi se prav tako težko odločil za še eno zamenjavo službe. Nje- govo geslo je: »Deli slabo in dobro.«

Pred vrati je bila bazenska konferenca, tako da je tudi o njej stekla beseda. Tokrat ne samo Pave Suško, ampak tudi ogromna večina drugih poslovodij gotovo meni, da bo nov način naročanja uspeš- nejši od prejšnjega.

Kolektiv, v katerem so po- leg poslovodje še: prvi po- močnik Nikola Butič, pomoč- nica Nataša Kaštela, Dalmira Suško in Rajna Tokić, po- močnik Đuro Mlinar, Marija

Cukrob in učenka Milka Ko- vačević, se ravna po 22. točk dolgem nekakšnem hišnem redu, tako da v medsebojnih odnosih ni pripomb. Tisti dan ni bil najboljši s pro- metom, saj so prodali za pol- drugi stari milijon dinarjev obutve.

Popoldne nas je čakalo ne- majhno presenečenje, skozi strop nad blagajno je prite- kla voda in to ne tako malo. Kriva je bila slaba vodovod- na napeljava v zgornjem nad- stropju. Tovariš Suško je ta- koj ukrepal. Odšel je na sta- novanjsko podjetje, ki bi moralo poskrbeti za vodovod.

Enodnevno bivanje v Za- dru je bilo po neprespani noči dokaj naporno. Zvečer sem odšel na avtobus in se odpeljal nazaj. Po dveh no- čeh v avtobusu, pa si človek že močno zaželi kaj udob- nejšega.

Božidar Meglič

Pave Suško in Dalmira Suško

sončni žarki. Svetel tapison, ki ga sicer zelo pazijo, je že dobil neozdravljivo umazani- jo. Blagajna je še vedno pro- vizorična, poglavje zase so izložbena okna, da raznih ma- lenkosti kot je narobe zas- kan napis »Peko« na pred- prazniku sploh ne omenjam. Kljub vsem naštetim napa- kam in pomanjkljivostim pa so bili vsi člani kolektiva, ra- zen poslovodje Pave Suška, zadovoljni z adaptacijo, vsaj tako so pred časom izjavili, kar je zame povsem nera- zumljivo.

Povprašal sem tovariša Su- ška, kako je bilo z otvoritvi- jo. Povedal je, da je bila otvoritev nekajkrat prelože- na in da so poslovalnico ven-

saj so dvakrat zaman poto- valji v Zadar in šele v tretje so aranžirali.

Kaj pa promet, sem se za- nimal?

»Na otvoritveni dan smo imeli zelo dobro ponudbo 14.000 parov čevljev in že prvi dan smo od pol osmih do trinajstih prodali 330 parov čevljev. V poletnih mesecih bomo prodali bistveno več kot lani v tem času, so pa tudi zaloge občutno večje. V Zadru je kar velika konkurenca, saj je v mestu okrog 25 prodajal z obutvijo.«

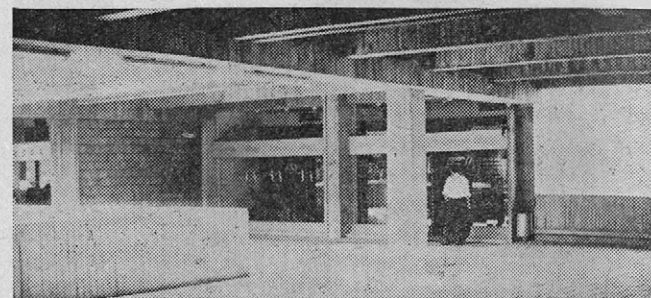
Pave Suško je našel leta 1956 lokal v Zadru in ga ponudil našemu podjetju. Ta- krat je postal tudi naš po- slovodja in to lahko zapiše-

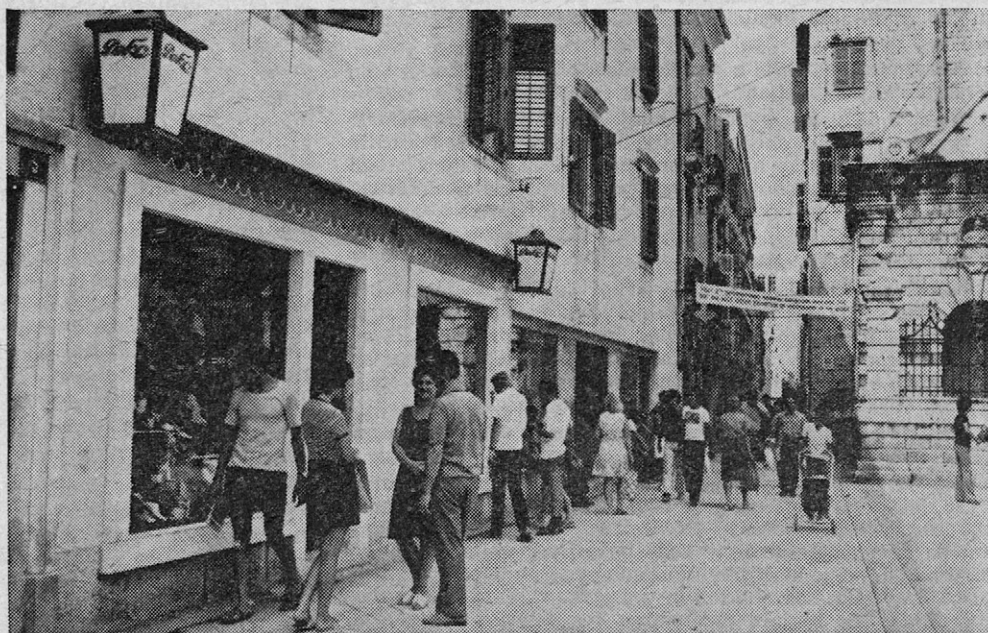
Đuro Mlinar

Nikola Butič, Marija Cukrob in Dalmira Suško

V soboto, 25. avgusta je bila uradna otvoritev poslovalnice Beograd V. Odprl jo je naš dolgoletni poslovodja Damjan Škerl.

Poslovalnica v Zadru

Več kot tisoč obrokov malice

Ce bi vas vprašali kaj ste malicali pred petnajstimi leti, tega gotovo ne bi vedeli. Prav gotovo pa niste malicali toplega obroka, kajti v tistem času v tovarni ni poslovala tovarniška menza. Takoj po končani drugi svetovni vojni je pet let poslovala kot delavska-uslužbenska restavracija, ponovno je bila ustanovljena

še leta 1960. leta. Pred petimi leti je bila tovarniška menza rekonstruirana. Podatek, da je menza stara samo pet let je vreden premisleka. Marsikdo bi pomislil, da je kuhinja še zelo sodobna in moderna. Pa ni tako. Kuhinja je še vedno klasična. V njej je še štedilnik, ki ga kurijo z oljem in na njem ogromni lonci in kozice. Neprimerna posoda za kuhanje krepko spoti pridne kuharice. Opremo kuhinje v menzi ne prištevajo k večjim problemom, če bi kuhali 500-600 obrokov malice na dan, kolikor so predvidevali, ko so jo pred petimi leti adaptirali in rekonstruirali. Za več kot tisoč obrokov malice na dan in tristo kosil pa je postala oprema problem. Upravnik menze Milan Zupan mi je po- tožil: »Veliko večje težave nam povzroča slaba založenost z živili na tržišču. Ni dobiti testenin, ker so zaradi zamrznitev cen postale za proizvajalce nerentabilne in vseh vrst mesa, pa še te, ki se dobe so iz dneva v dan dražje, čeprav so cene zamrznjene. Težko je dobiti mesne izdelke, predvsem dovolj kvalitetne salame, pa surovo maslo. V zadnjem času dobimo 2-3 kg surovega masla, potrebovali pa bi ga od 10 do 15 kg. Naši največji dobavitelji Mercator, Živila in Loka, nam nikakor ne morejo ustreči. Tako moramo jedilnike prilagoditi tistemu kar lahko kupimo na trgu in ne kot bi bilo idealno, željam naših delavcev. Še bolj bi se približali potrošnikovemu okusu, če bi nam razmere dopuščale dva različna obroka malice in dva različna menija za kosilo.«

Milka Zaletel

Anči Ruparčič

Kurirji bodo odnesli malice

Med malico

Na vprašanje, če je res, da bomo v jedilnici kmalu dobili na mizo prte je Milan Zupan odgovoril: »Res se že nekaj časa pogovarjamo, da bi bilo prav, da bi bile mize pogrnjene, saj ima človek večji apetit v takem okolju. Verjetno bi vsi še bolj pazili na čistočo. To so dovolj veliki argumenti, da bi se nam to splačalo. Potrebovali bi najmanj pet kompletov prtov in upam, da jih bomo kmalu kupili.« »Kako pa je s pijančami? sem ga vprašal. »Na prvo mesto moramo gotovo postaviti kavo. V menzi in njenih bifejih skuhamo okrog 140 kg prave kave mesečno in več kot 10 kg ekspresne kave. Prodamo pa še 50 kg kave v zavitkih, torej skupno popijemo več kot 200 kg kave na mesec.«

Mari Boncelj, Inga Dobrin in Vida Meglič

PREPROST RAČUN

Ce vzamemo, da se iz 10 dkg kave skuha 15 skodelic, zneso to nič manj kot 3000 skodelic kav na mesec in če se vzame, da je približno 22 delovnih dni in da je v Trzinu zaposlenih 1700 delavcev, potem posameznik popije trideset skodelic kave na dan.

»V naših bifejih lahko delavci kupijo po ugodnih cenah brezalkoholne pijače. Potrošnja le-teh močno zavisi od letnega časa in vremena.« »Ko ste že omenili cene, kako jih formirate?«

»Preprosto seštejemo vse naše stroške in dobimo našo ceno. Odbor za zadeve združenega dela pa določi prodajno ceno, ki je ob določitvi običajno nekaj višja od naše, nato pa se razlika zaradi naraščanja cen zmanjšuje in postane tudi negativna. To-

varna sama močno regresira obroke tako, da delavci plačajo manj kot polovico realne cene za obrok malice, za kosilo pa nekaj več.«

»Kaj pa inšpekcija, nas pogosto obišče?«

»Zavod za zdravstveno varstvo Kranj stalno nadzira naše delo z analizo vzorcev posameznih obrokov. Kakšnih posebnih primerov nečistoče ali zastrupitve nismo imeli.«

»Kakšen pa je stik s potrošniki?«

»Odkar je prenehal delati odbor za sodelovanje v menzi sami pod okriljem splošnega sektorja delamo po naših najboljših močeh. Veselimo se vsake pripombe, a žal vsem ne moreš nikoli ustreči.«

»Kaj pa menite o osebnih dohodkih v menzi?«

Milka Meglič

Barica Soklič

Tatjana Tanacek

Milan Zupan

val o tistih dvajsetih odstotkih, ki po mnenju kuharic niso zadovoljni z obrokom. Če bi mogel, bi jim svetoval naj si pobliže ogledajo kuhinjo in gotovo bodo v prihodnje večkrat zadovoljni z obrokom. Božidar Meglič

Vojak je pisal

Z lepo razglednico se nam je iz Valjeva oglašil Dragan Sretenović. Želi nam veliko uspehov pri delu in ustvarjanju velikega prometa v naši prodajni mreži, kjer je bil tudi sam zaposlen. Hkrati pa prosi, da mu pošljamo Čevljarja, da bo seznanjen z delom kolektiva.

Vsako sporočilo četudi ga ga ne objavimo je dragoceno, saj nam je vzpodbuda za nadaljnje delo. Še posebno pa smo veseli pisanja naših delavcev, ki so na odsluženju vojaškega roka. Urednik

				*	PRESEKANO MESTO	VRSTA TISKARSKIH CRK	MESEC V JUDOVSKEM KOLEDJARJU	POSLOPJE STAVBA	..2.. 1 NOVO LETO	PRIMORSKA JED	IME PEVKE ŠTEFOK	PRIRODA	POKRAJINA V SEVERNI IRSKI	UDELEŽENJA ANKETE	EGIPČANSKI SONČNI BOG
				DROBCENE SMETI					SNOP VODE	REČICA PRI IGU					
				TATJANA PLANINEC											
				IZDELOVAL KA SIRA							GRŠKA BOGI NJA NESREČE SULTANOVA PALAČA		T		ŽENSKA, KI EMIGRIRA
				ELVER OSMAN ENAKO (LATINSKO)			PREPROST RUSKI KMEČKI VOZ	EMIL ADAMIČ SKANDINAV. MOSKO IME		SL. POPEVKA RJICA (OŽICA) IZUMRLO PLE ME V MEHICI					
				SKUPEK APARATOV	IZDELOVA LEC MILA	NAŠA TOVARNA EL APARATOV	TEREZIJA TOMAZIN								
MODREC, PAMETEN ČLOVEK										VEČJA REKA V BRAZILIJU MAJHNA PIPA					
GRŠKI FILOZOF (EPIKTETUS)					CEVKA					DVOJICA			PEKO 1903	RANKO IRENA	
SLOVENSKI CELOVEČERJI FILM					KRAJ NA GORENJSKEM					DELAVEC NA CARIJI			PRIPADNIK GERMAN. PLEMENA	ANKA GODNOV	
TALISOVA PIJAČA				TERAPIJA S KEMIČNIMI PRIPOMOČKI										NATAŠA ROBLEK	
HIMALAJSKA KOZA				UNIVERZA LJUBLJANA										UTAJITEV	
RUDA TERAN				ODPRTINA NA OBLEKI											
MEČKAČ, POČASNE				STEKLENKA ZA ČIANTI DALMATIN. ŽENSKO IME											
IME PEVKE KOHONT															
ČEŠKI PISATELJ (KAREL)															

Nagrad. križanka

Prišli — odšli

IZZREBANI SO BILI

86 prispelih rešitev je bilo prijetno presenečenje še posebno zato, ker so bile rešitve iz vseh koncev podjetja. Rešitve so nam poslali tudi nekateri nečlani naše delovne skupnosti, katerim tudi pošljamo Čevljarja. Pri izrebanju sta nam pomagali Nuša Jenko in Helena Meglič, obračunovalki montažnih oddelkov 522 in 523. Izrežani so bili:

1. nagrada 80 din Franc Mede, splošni sektor
2. nagrada 60 din Vlado Čenčur, Kranj
3. nagrada 40 din Marica Perko, prodajni sektor
4. nagrada 20 din Helena Hvalica, Tržič, Cankarjeva 13
5. nagrada 20 din Anton Perko, skladišče zg. usnja

Izrežanim reševalcem čestitamo, vse pa vabimo, da nam pošljete rešitve naslednje križanke do 20. septembra v uredništvo.

Uredništvo

ZAHVALA

Ob težki izgubi nenadomestljivega očeta PERČIČ PETRA, izrekamo zahvalo vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti k večnemu počitku. Iskrena hvala zdravniku dr. Kikelju za vsestransko pomoč, oddelku 512 in vzdrževalnim delavnic, darovalcem cvetja, kakor tovarišu Uzarju za poslovilne besede ob odprtem grobu in pevcem. Vsem še enkrat hvala.

Bernarda Perčič in Viktor Perčič

ZAHVALA

Ob težki izgubi moža Justina Mihevc se vam iskreno zahvaljujem za izkazano pozornost in pomoč pri kritju pogrebnih stroškov.

Ivana Mihevc, Ljubljana

ZAHVALA

Kolektivu izdelovalnice zgornjih delov 515 se ob smrti očeta iskreno zahvaljujem za cvetje in denarno pomoč.

Milica Vereš

VSTOPI DELAVCEV V TOVARNO

v času od 14. 7. do 29. 8. 1973

V splošni sektor: Marin Marija; v menzo: Meglič Vida; v finančni sektor: Opeka Hedvika; v tehnični sektor: Šešet Dragutin, Rožič Zlatka, Štefe Jože; v modelirnico: Aljančič Marjan; v sekalnico: Beganovič Anton; v izdelavo zg. delov 511: Kovačević Frida, Magdič Milan; v izdelavo zg. delov 512: Cerkovnik Janez; v izdelavo zg. delov 515: Tomažin Irena, Giulianti Frančiška, Leskovšek Metod; v montažni oddelek 520: Mladič Marija, Hribernik Franc; v montažni oddelek 521: Sober Darinka, Čarman Sašo, Jambovič Branka; v montažni oddelek 522: Mali Marija, Razinger Marija, Zupan Darko, Jereb Mihaela, Ristič Dragan, Brkljač Roža; v montažni oddelek 523: Anko Metka, Ožvald Anica, Ribnikar Stanko, Steiner Jožef; v gumarno: Božič Irena, Volaj Miroslav, Žos Anton; v polietretan: Dacar Ivo, Primožič Anton, v mizar-sko delavnico: Loborec Jože; v ERC: Gašperšič Jože.

IZSTOPI DELAVCEV IZ TOVARNE

v času od 14. 7. do 29. 8. 1973

Sporazumno prenehanje: Grivec Marjeta, Klemenčič Marija, Okian Olga, Jerman Franc, Fabjan Amalija.

Upokojitev: Gros Viktorija, Nadišar Mirko, Šarabon Marjeta.

Odpoved delavca: Čadež Stanislava, Konc Jožica, Dolžan Zdenka, Papler Ana, Smoljanovič Jožefa.

Samovoljna zapustitev dela: Preljevič Fadil, Radič Marjan, Marin Marija, Kahrovič Adem, Lujinovič Hilmo, Bychawski Mieczyslaw, Zupan Miroslav.

Iztekel roka za določen čas: Novak Mirko, Kališnik Irena. V poskusnem roku: Perko Franc.

VSTOPI V PRODAJNO MREŽO

od 14. 7. do 29. 8. 1973

Zagreb I, Tomšič Ivan; Niš II, Miljković Miroslav; Ljutomer, Golob Miran; Dubrovnik, Bautović Anika; Beograd II, Sekulić Borivoje; Sarajevo, Dupljanin Petar;

Cerknica, Otoničar Milena; Zrenjanin, Bibin Branko; Ljubljana I, Pucelj Ivana, Ljubljana II, Babnik Andreja; Arandelovac, Smrko Hajrudin; Reka I, Graber Mladena; Beograd I, Nesić Radivoje; Zagreb I, Crnogača Gordana; Bled, Pretnar Andrejka; Split, Tomić Vera; Ilirska Bistrica, Saftić Lorka; Novi Sad II, Krstić Boško; Osijek, Kostrić Jelica; Kragujevac, Petrović Verica.

IZSTOPI IZ PRODAJNE MREŽE

od 14. 7. do 29. 8. 1973

Tržič II, Mladič Marija; Beograd I, Škerl Damjan; Prevalje, Kralj Doroteja.

ZAHVALA

Ob naših težkih dneh, ko nam je kruta usoda iztrgala ljubljeno mami Heleno Dornig se oddelku 512/II iz vsega srca zahvaljujem za izkazano pozornost. Hvala za poklonjenj venec, denarno pomoč, za izrečene tolažilne besede in za spremstvo drage pokojnice na njeni zadnji poti.

Sodelavka Renata Bahun z družino

Najemniška stanovanja

Konec letošnjega maja je delavski svet na svojem 11. zasedanju soglasno sklenil kupiti šest dvosobnih najemniških stanovanj za najnujnejše primere, kajti proslincev je bilo trikratliko. Čeprav smo se odločili, da naj delavec sam rešuje svoje stanovanjsko vprašanje s pomočjo tovarne, je bil sklep delavskega sveta na mestu, kajti število proslincev za najemniška stanovanja resno opozarja. Tudi v bodoče bi bilo najbolj smotno ostati pri že ustaljeni praksi kreditiranja nakupov stanovanj, istočasno pa skušati zagotoviti sredstva za nekaj najemniških stanovanj vsako leto. Nakup šestih najemniških stanovanj v letošnjem polletju je utemeljen ne samo z veliko potrebo po najemniških stanovanjih, ampak tudi z dejstvom, da se sredstva, ki so se začela zbirati v solidarnostnem skladu še niso aktivirala.

Angela Horvat

Za mnenje o nakupu najemniških stanovanj smo prosili socialno delavko v tovarni Marij Frelihove, ki nam je povedala: »Družine z nizkimi osebnimi dohodki, ki živijo v neprimernih stanovanjih ne morejo kupovati stanovanj, ker bi bile anuitete (obrok posojila skupaj z obrestmi, ki se vrača) prevelike. Tako jim je najemniško stanovanje edina možnost, da dobe primerno stanovanje. Ker pa takih družin ni malo, želim, da kupovanje najemniških stanovanj postane praksa.«

Vera Levstek

Dvosoban najemna stanovanja so dobili: Ivanka Zupančič-Pavkovič in Marija Nikolič iz montažnega oddelka 520, Ingrid Dobrin iz menze, Terezija Kuzma iz splošnega sektorja, Angelca Horvat iz izdelovalnice zgornjih delov 511 in Vera Levstek iz izdelovalnice zgornjih delov 512. Slednji dve smo vprašali kakšno je počutje v novem stanovanju.

Angelca Horvat: »Zelo sem vesela, d so končno le ugodi moji prošnji. Pet let sem čakala, zdaj človek, kar lažje dela in ni več toliko skrbi.«

Vera Levstek: »Po šestih letih sem dobila stanovanje in sem zelo zadovoljna. V takih trenutkih veš, da tovarna ni pozabila nate. Upam, da bo tudi v prihodnje denar za nakup najemniških stanovanj.«

Gotovo se ostale štiri, ki so dobile stanovanja pridružujejo njunemu mnenju, mi pa vsem skupaj želimo veliko zadovoljstva v novem stanovanju in pa da se bodo v prihodnje najemniška stanovanja še kupovala.

Božidar Meglič

Proizvodnja v avgustu

Plan proizvodnje obutve je bil v preteklem mesecu izpolnjen le 95 %, kar pomeni 10.305 parov manj od planirane količine. V primerjavi z avgustom lanskega leta je odstotek izpolnjenega plana enak, izdelali pa smo 4242 parov manj, zaradi spremembe proizvodnega programa, ker je vsled tega letos tudi nekaj nižji plan proizvodnje.

V montažnih oddelkih kljub delu v dveh prostih sobotah ni bil plan izpolnjen, ugodna izjema sta le montažna oddelka 523, kjer je plan izpolnjen in 521, kjer so izdelali samo 775 parov manj od planiranih. Najnižje pa je izpolnjen plan v oddelku 528 — vulkanizacija, tako da njihovih 86 % izpolnitve, znižuje za dva odstotka tudi skupno izpolnitev plana. Vzrok neizpolnjenega plana tokrat ni v pomanjkanju sestavnih delov, ali nepravčasne priprave teh ampak predvsem organizacija dela in samo delo. Tu mislim predvsem na prve tri delovne dneve v mesecu, ko je bila skupna proizvodnja le nekaj večja, kot je dnevni plan proizvodnje. Tega izpada proizvodnje tekom meseca ni bilo mogoče v celoti nadoknaditi, saj je bilo potrebno z delom v prostih sobotah nadomestiti izpad proizvodnje, kateri je nastal tekom tekočega tedna zaradi povečanega števila bolniških izostankov.

Proizvodnja v izdelavah zgornjih delov je tekla normalno, izjema so le zadnji dnevi, ko je bila proizvodnja nekaj nižja zaradi izdelave 12-parske kolekcije za pomladansko-poletno sezono. V sekalnici so spodnjih delov pripravili v zadovoljivi količini, tekoče težave pa imajo s kvaliteto dobavljenih notranjnikov.

Pri obratih vzporednih dejavnosti so v preteklem mesecu najboljši rezultat dosegli v gumarni, saj je bil plan proizvodnje presežen za 10 %. V poliuretanu zaradi zastojev na strojih za vlijanje ter povečanja bolniških izostankov plan ni bil izpolnjen. Tudi v obratu plastike proizvodne kapacitete niso bile polno izkoriščene, ter je bil odstotek izpolnitve plana najnižji. V usnjarni je bila proizvodnja organizirana za 1000 komadov dnevno, ter bo v taki količini tekla predvidoma do konca septembra, ko bo podelana zaloga polizdelkov, ter s tem tudi zaključena proizvodnja podlage.

Franc Grašič

ZAHVALA

Sindikalna podružnica »Peko« se prav pristočno zahvaljuje za izkazano pozornost z obiskom na domu in darili. Obenem vse lepo pozdravljam.

Metka Mokorel

LITERARNI KOTIČEK

Danes objavljamo eno izmed dveh zgodb, ki se vsebinsko nasprotujeta in kažeta notranji razkol mlade avtorice, ki pa se žal ni podpisala, tako da ne vemo komu naj nakažemo avtorski honorar.

Urednik

Bolečina življenja

Bojim se trepetajočega bitja srca; bojim se življenja, ki z neomejenim počasnim korakom usiha; bojim se smrti, ki se prebujajo v meni.

Sto in sto izgubljenih iluzij mi prepleta sliko sončnega popoldneva. Odhajam in se vračam. Bojim se vsake vrtnice, ki povzroča neozdravljive rane. Vedno se vračajo in ti postajaš manjši, da te nazadnje komaj še kdo opazi.

Igra, ki se imenuje življenje je pretežka, zato izgubljam. Zaman se trudim, vsak nov korak je propad. Ne vem kolikokrat sem začela znova, vse se je uničilo. Cankar je dejal, da naj tisti, ki je desetkrat padel raje obleži; toda ali sem to res jaz.

Zakaj me ponižujejo, če nekoga ljubim in ga želim.

Obvestilo

Obvestilo referata za varstvo pri delu:

Vsi vodje delovnih enot bodo dobili posebne obrazce »obvestilo o nesreči pri delu«, katere bodo izpolnili za vsako nesrečo pri delu. Torej vsakdo, ki se kakorkoli poškoduje na delu je dolžan, da to takoj javi nadrejenemu vodji, da bo ta nesrečo evidencial in izpolnil obvestilo.

Obrazložitev:

Do sedaj se je pogosto dogajalo, da nesreča pri delu ni bila takoj javljena. Prijava nesreče pri delu po tem ne bi mogla biti izpolnjena, ker v navodilu o prijavljanju in evidenci nesreč pri delu (Ur. l. SFRJ št. 5/59) jasno piše, da se mora prijava nesreče izpolniti in poslati v roku 24 ur od dogodka poškodbe, oziroma od momenta, ko je delavec prijavil poškodbo zdravniku, ki mu je nudil prvo pomoč.

Iz zgoraj navedenega je razvidno, da se bo od sedaj naprej priznala kot nesreča pri delu samo tista nesreča, ki bo javljena takoj ali najkasneje v roku 24 ur in to na posebnem obrazcu. To obvestilo naj bi ponesrečeni prinesel osebno na referat za varstvo pri delu, in sicer v primeru, če bo poškodba taka, da bo poškodovani iskal prvo pomoč v ambulanti.

Ta postopek nam bo omogočal boljšo evidenco in analizo nesreč pri delu.

Pavel Femc

Športna utrinka

Kakor vsako leto, tako je bilo tudi letos za občinski praznik 5. avgust precej živahno na športnem polju. Strelska družina Štefe Anton-Kostja je organizirala strelsko tekmovanje mesta Tržič v streljanju z vojaško puško. Prvo mesto je med ekipami zasedla ekipa Peko s 186 krogi, drugo mesto BPT s 164 krogi in tretje Peko II s 134 krogi. Med našimi najboljšimi strelci so bili: Ribnikar Tone 72 krogov, Hvalica Slavko 72 krogov in Globočnik Vili 66 krogov. Še več borbe

za uvrstitev na prvo mesto pa bi bilo za pokal, ki pa ga kljub visoki startni organizator žal ni premogel.

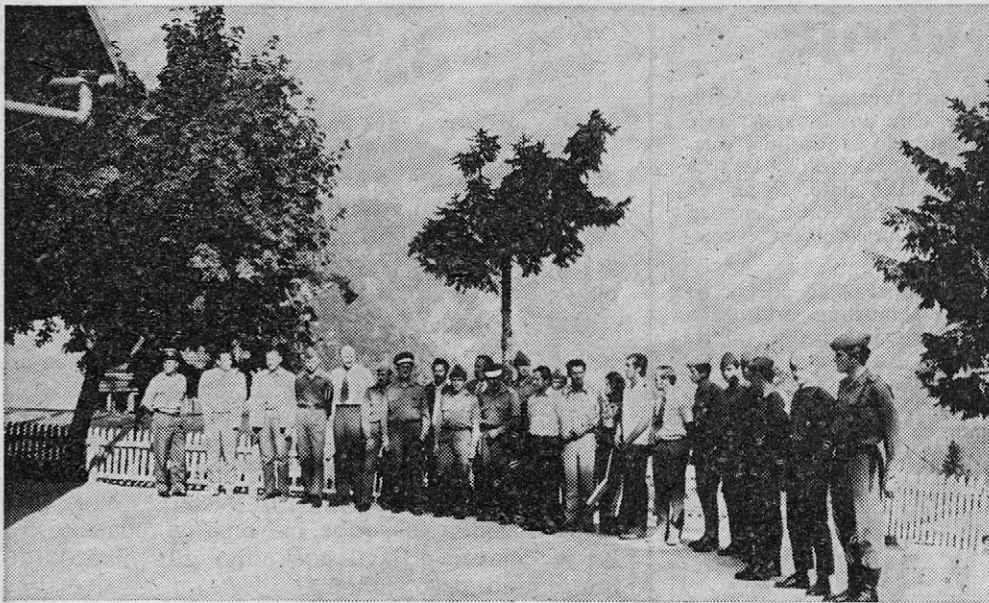
Športno združenje 5. avgust Tržič pa je za počastitev občinskega praznika povabilo športna društva iz sosednjih občin: Kranja, Radovljice in Jesenic. Med ekipami kegljačev je bil Tržič prvi, med balinarji pa tretji. Vsem nastopajočim tekmovalcem čestitamo k uspehom, saj je velika večina nastopajočih iz našega kolektiva.

Boris Janc

Na uvalnem seminarju je novospreditim delavcem predavala tudi pravica Vida Rozman.

»Čevljar« glasilo delovne skupnosti tovarne obutve »Peko« — Ureja uredniški odbor: Bedina Edi (predsednik), Hvalica Slavko (namestnik), Eržen Mirjana, Godnov Vera, Ivnik Branko, Jerebic Slava, Meglič Milka, Podgoršek Anton, Meglič Božidar. — Glavni in odgovorni urednik Meglič Božidar. — Naslov uredništva: Peko Tržič. Telefon 70 260, int. 208 — Tisk: ČP Gorenjski tisk Kranj v 2900 izvodih — Izhaja vsak prvi petek v mesecu. List dobijo člani delovne skupnosti brezplačno.

Občani Tržiča med graničarji

Obisk pri graničarjih

Predstavniki naše tovarne, ki je prevzela pokroviteljstvo nad karavlo Kokrškega odre da na Ljubelju, so skupaj z drugim predstavniki družbeno političnega življenja v občini obiskali graničarje na dan pred dnevom graničarjev. Vse navzoče je pozdravil komandir karavle Božo Dereta. Najprej smo se poklonili spomenu preminulih graničarjev Plavšič Djure-Ostojica in Todorov Radivoje-Branislava, ki sta izgubila svoja življenja v elementarni nesreči pri izvrševanju dolžnosti, nato pa smo si z zanimanjem ogledali samo karavlo, ki je res vzor-

no urejena. Posebna zanimivost je podstrešna sobica, v kateri je 1962. leta prespal predsednik republike Josip Broz-Tito.

Graničarji so nas povabili k žičnici, kjer so pripravili različne iz zajeznega prašiča, ki so ga sami vzredili. Pred pogostitvijo so spregovorili Marjan Pernuš, predsednik občinskega odbora zveze rezerv-

nih vojaških starešin, Stane Gaber, komandir obmejne milice in Pavel Roblek, predsednik izvršnega odbora naše osnovne organizacije sindikata. Poudarili so veliko vlogo naših graničarjev pri vseljudski obrambi naše domovine in koristnost sodelovanja občanov Tržiča še posebno mladine z našimi graničarji.

Božidar Meglič

Pričetek šolskega leta

Tudi letos so učenci končno, alj pa tudi ne, dočakali konec počitnic in v ponedeljek se bodo ponovno odprla vrata naših hramov učenosti. To je več ali manj slovesen trenutek vsakega šolarja, njegovih staršev in celotne družbe. Odpirajo se nova šolska poslopja, dograjena s finančno pomočjo določenih institucij ali s samoprispevkom občanov, kot je to primer nove šole v Bistrici.

To pa ni slovesen trenutek samo za osnovnošolce, ampak tudi za vse tiste, ki so svojo obveznost opravili že v preteklem letu in se podali v srednje ali poklicne šole in tudi za vse tiste, ki imajo svoj zrelostni izpit že za sabo.

V času hitrih znanstveno-tehničnih sprememb, se bolj kot kdajkoli prej, postavljajo pred nas zahteve po strokovnem kadru in družbeno razgledanem človeku. Da bi pridobili nove delavce, tako od nekvalificiranih do visokostrokovnih, smo pričeli z akcijo že mnogo pred počitnicami. Če hočemo v perspektivi dobiti nove moči, moramo že v zadnjih razredih osnovne šole navezati stike s šolarji, ki končujejo svojo obveznost. In to smo tudi storili. Uspeh ni zaostal, saj se je odločilo za takojšnjo zaposlitev, učne različne poklice ali št-

pendiranje 72 učencev tržiških osnovnih šol.

Letos smo podelili 23 štipendij na srednjih, višjih in visokih šolah. V uk smo sprejeli 10 učencev za izučitev orodjarja, ključavničarja in električarja, 26 učencev v poklicno čevljarstvo šolo. Skupno torej 36 učencev v tovarni in 45 v prodajni mreži za izučitev prodajalca.

Vsem nudimo primerne štipendije alj učne nagrade in skupni zneski v finančnem planu izobraževanja niso majhni. Upam, da se nam bo ta investicija naložena v kadre, dobro in koristno obrestovala. Milka Meglič

Želje mladih

Večje število mladih ljudi med 16 in 25 leti starosti so vprašali, kaj bi si v prihodnosti želeli, da bi bili bolj srečni v življenju:

- 28 % anketiranih je odgovorilo, da bi morali dobivati več denarja za svoje delo,
 - 17 % anketiranih bi bilo srečnih, če bi zadeli na loteriji in jim ne bi bilo potrebno več delati,
 - 12 % anketiranih si želi več prostega časa,
 - 9 % anketiranih pogreša boljših, bolj človeških odnosov med ljudmi,
 - 7 % anketiranih se zavzema za manj osebnega in poklicnega varuštva starejših,
 - 5 % anketiranih bi osrečil boljši, pravičnejši predpogostavljeni,
 - 4 % anketiranih bi želelo spremeniti svojo dnevno dejavnost,
 - 3 % anketiranih želi v drug poklic,
 - 11 % anketiranih pa je izrazilo različne druge želje.
- Zanimivi bi bili odgovori naše mladine v tovarni.

Teden požarne varnosti

Vsako leto je en teden posvečen požarni varnosti. Letos bo teden požarne varnosti od 24. do vključno 30. septembra 1973 in bo imel geslo: »Zmanjšanje požarne škode — prispevek k stabilizacijskim ukrepom.«

V tem tednu bo res vsa skrb posvečena požarnemu varstvu in preventivnim ukrepom. Gasilci ne bomo imeli samo vaj in predavanj za sebe, ampak bomo v svoj program vključili vse zaposlene, ki bodo verjetno več ali manj zainteresirani in bodo z zanimanjem pogledali in sodelovali na vajah in predavanjih, kako se obvarovati požara ali kako požar pogasiti. Gašenje požarov in reševanje tudi na podeželju nista več tako enostavna, kot je bilo še do nedavnega, kaj šele v industriji, prav posebno pa v naši panogi, ki iz dneva v dan uporablja več sintetičnih materialov, barv in lakov, ki so za nastanek požara sila nevarni. Nevarnosti, ki preže na nas ob požaru skoraj iz vsake zgradbe zaradi uporabe elektrike, strojev, sodobnih gorilnih in grelnih teles, raznih kemičnih sredstev in bencina, od sprejev do plinskih bomb in še in še terjajo od nas vedno več znanja, spretnosti in iznajdljivosti, če hočemo biti uspešni pri gašenju. Morda niso nikjer neznanje, neizkušenost in neiznajdljivost tako dragi, kot pri našem delu. Znanja pa si ne pridobimo samo z vajami, tečaji in seminarji, ampak tudi z bogatjenjem lastnih izkušenj ob izkušnjah drugih. Z njimi lahko preprečimo milijardne škode, brez njih pa jih lahko samo povečamo, pri vsem pa še izpostavimo svoje zdravje in celo življenje.

Zato postaja stalno izpopolnjevanje našega požarno-varnostnega in gasilskega znanja naša prva naloga, naša prva dolžnost in obveznost. Da pa ne bi člani delovne skupnosti mislili, da je to le dolžnost gasilcev, bi rad povedal, da je to dolžnost slehernega člana kolektiva in sicer; dokler do požara ne pride, da se pridru-

žuje predpisov in opozoril, ki jih dobiva od svojih predpostavljanih, da tudi sam opozarja sodelavce, če so neprevidni, če bi pa do nesreče že prišlo, pa je dolžan vsak, da požar skuša pogasiti sam ali ga omejiti, sicer pa po najkrajši poti obvestiti gasilce ali postajo milice. Vsak na svojem delovnem mestu naj skrbi za red in čistočo v okolici, večkrat naj pogleda, kje je nameščen ročni gasilni aparat in vsaj od časa do časa obnovi znanje, kako se rokuje z njim. Če je že slučajno pozabil naj vpraša naše gasilce, ki so skoraj po vseh oddelkih, saj mu bodo z veseljem pokazali.

Kajenje med delom na delovnih mestih je zelo nevarno, zato naj ne bo nikogar, ki bi bil toliko nepreviden, da bi s tem povzročil nesrečo in škodo samemu sebi in kolektivu. Še prav posebno morajo biti previdni delavci v oddelku barvarne podplatov, kjer so koncentrirani hlapi lahkovnetljivih tekočin. Zaradi tega je kajenje strogo prepovedano. Vendar opazamo, da delavci kadijo pri vratih. Ni dovolj, da gre delavec iz oddelka pred vrata in že prižge cigareto, ko so ta še odprta. Hlapi, ki jih prepri potegne za seboj se lahko trenutno vnamejo in ne bo nastal samo požar, ampak eksplozija in sledilo bo razdejanje, ki se ga verjetno ne zavedamo prav dobro, oziroma si ga težko predstavljamo.

Tudi skriti kuhalniki pod travo so nevarno žarišče. Nema lokrat se zgodi, da kuhinjski iz kakršnihkoli razlogov ostane vključen in se segreje do žarišča, predvsem ponoči, ko je električni tok močnejši, kar spet pripelje lahko do požara. Nešteto nesreč in požarov vsako leto povzročijo prav taka grelna telesa. Zato je bolje, da smo previdni, dokler je še čas, da nam ne bo potem žal, ko bo prepozno.

Skrbimo za požarno varnost vedno in povsod in ne samo v času požarnovarnostnega tedna. Francj Šavs

V zadnjem čevljarju smo objavili spisek vseh odlikovancev, ki so dobili priznanje na slavnostni seji delavskega sveta ob praznovanju sedemdesetletnice. Vsem odlikovancem pa se je pridružila še Ivanka Hvalica iz prodajnega sektorja, ki je bila odlikovana z redom dela s srebrnim vencem, ki pa ni bila v tem spisku.

Vsem odlikovancem še enkrat iskreno čestitamo! Uredništvo

Pismo iz Radeč

Nemalo smo bili presenečeni nad pismom, ki nam ga je poslal Avgust Jeglič iz Radeč. V letih od 1911—1914 je bil delavec v naši tovarni. Delal je kot prirezovalac in pomožni modelir. Takole nam piše:

»Cenjeni kolektiv tovarne obutve Peko Tržič. Cast in dolžnost mi je, da se zahvalim za cenjeno vabilo, da se udeležim vaše 70-letnice obstoja tovarne. Zelo lepa je proslava v šoli bila in tudi veselica popoldne. Videl sem vse in sem se čutil vsemu. Bili so z menoj zelo prijazni in mi šli na roko vsi, saj so videli, da 81-letni starček ne pozna nobenega iz današnjega kolektiva, našel pa tudi nisem več nobenega sovrstnika iz leta 1911—1914. Želim vam še nadalje veliko uspehov!

S pozdravom vsem Tržičanom — Avgust Jeglič, Radeče.«

Spoštovani tovariš Jeglič! Upamo, da se boste še oglašili in nam napisali kaj iz takratnega življenja in dela v naši tovarni. Lep pozdrav. Urednik